

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Bakalářská práce

TAM A ZASE ZPĚT

Rozárie Velková

Plzeň 2015

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra výtvarného umění

Studijní program Výtvarná umění

Studijní obor Multimediální design

Specializace Multimédia

Bakalářská práce

TAM A ZASE ZPĚT

Rozárie Velková

Vedoucí práce: MgA. Jan Morávek

Katedra výtvarného umění

Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2015

OBSAH

1 MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	1
2 TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY	3
3 CÍL PRÁCE	4
4 PROCES PŘÍPRAVY	5
5 PROCES TVORBY	6
6 TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA	7
7 POPIS DÍLA	8
8 PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	9
9 SILNÉ STRÁNKY	11
10 SLABÉ STRÁNKY	12
11 SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	13
A) Knižní a periodická literatura	13
B) Internetové zdroje	13
12 RESUMÉ	14
13 SEZNAM PŘÍLOH	16

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

Vystudovala jsem SUŠG - Střední uměleckou školu grafickou v Jihlavě, kde jsem se seznámila s grafickým designem, fotografií, grafickými technikami, sítotiskem a v neposlední řadě i videotvorbou.

Ihned po maturitě začalo mé studium na FDU, tehdy ještě UUD. V průběhu studia jsem měla celkem tři výjezdy do zahraničí, a to dva studijní a jeden pracovní. Na stáž jsem odjela nečekaně během týdne do španělské Valencie. Tam jsem pracovala ve společnosti¹ vytvářející zábavné aplikace pro telefony a jiná mobilní zařízení. Na pozici grafického designera jsem zhotovila vizuální podobu aplikace a přiučila se i základům programování. S pracovním jsem týmem vymýšlela marketingové strategie, také bylo mojí úlohou produkovat celkovou propagaci aplikace. Nejen tištěnou, internetovou, ale i výrobu video spotů.

Co se týče studijních pobytů, první byl též ve Španělsku na UPV - Universitat Politècnica de València, kde jsem využila možnosti navštěvování předmětů a kurzů, které naše fakulta nenabízí. V rámci Sound Art workshopu jsem se seznámila s tvorbou a zpracováním zvukových stop, ať už se jednalo o hudbu, či ruchy nejrůznějšího typu použitelné ve filmovém průmyslu. V průběhu výměnného pobytu jsem se spolu s ostatními studenty zúčastnila několika výstav, kde byly vystaveny moje práce. Jedním velkým projektem bylo vytvoření zvuku pro celosvětově známé oslavy Fallas², či koncert La Rambleta, spojený s výstavou zvukových děl. Promítalo se zde video s názvem Androginia, které bylo výsledkem spolupráce s kolumbijským spolužákem Diegem A. Cardona. Zároveň jsem natáčela představení, které bylo součástí výstavy. Poté záběry zpracovala a odevzdala jako dokumentaci kulturní akce.

Dále bych ráda poukázala i na předmět Realization of audiovisual reportages, kde hlavním tématem, jak z názvu vyplývá, byla tvorba kratších reportáží na určitá témata.

¹ MYBRANA NETWORK S.L. [online]. [cit. 2015-29-03]. Dostupné z: www.mybrana.com

² Španělský svátek, který se slaví na počest svatého Josefa ve Valencii

Osvojila jsem si práci s videem, které předcházely hodiny s MgA. Moulisem na naší fakultě v Plzni. V této době vznikly dvě reportáže. První se týkala módy a procesu výroby oblečení, kterou jsem se svým týmem obohatila o rozhovory s modelkami a návrháři z proběhlé módní přehlídky španělského fashion designu. Dále jsem se spolužáky použila záběry z ateliéru módních návrhářů a zaznamenala proces od nápadu k produktu. Dalším projektem byla reportáž o španělské hudební skupině The Kojaks³.

Druhým studijním výjezdem byla Akadémia umení v Banskej Bystrici, kde jsem byla studentkou ateliéru digitálních médií Doc. MgA. Michala Murina, ArtD. V rámci tohoto studia jsem se zúčastnila workshopu zakončeného výstavou prací v Urban galerii, kde bylo promítnuto moje krátké video s názvem Nové m(i)esto, také fotografie na téma Recyklace.

Zde jsem již měla jasnou představu o podobě své bakalářské práce, která se týká právě videa. Má mimoškolní tvorba se týká především grafického designu a fotografie, proto jsem se rozhodla spojit více elementů v jeden projekt a vytvořit tuto bakalářskou práci, která má širší rozsah videotvorby.

³ The Kojaks. [online]. [cit. 2015-29-03]. Dostupné z: <https://thekojaksband.bandcamp.com>

2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY

Jako téma pro svou bakalářskou práci jsem zvolila projekt s názvem Tam a zase zpět. Jedná se o zhotovení dokumentárního filmu, kde zaznamenávám cestování v malé skupince lidí s Trabanty po Evropě, konkrétně po zemích Pobaltí. Uvádím projekt, protože ač je moje bakalářská práce postavena hlavně na vzniku tohoto filmu a všeho co je s ním spojené (hudba, zvuk, titulky, efekty a další), je v ní i zahrnuta fotografická a písemná dokumentace, tvorba článků do novin, jejich publikace a grafický design, konkrétně ve zpracování filmového plakátu pro nástěnky kin. Tam se v nejbližších měsících bude moje dílo promítat za doprovodu diskuse s účastníky a menší fotografické výstavy. Z toho důvodu jsem vytvořila i kratší verzi - trailer, který má potencionálního diváka, společně s plakátem, informovat o uskutečnění promítání.

Byla jsem si jistá, že bych se poslední měsíce mého bakalářského studia chtěla věnovat videotvorbě, konkrétně nějakému cestopisu či dokumentárnímu snímku. Pro téma jako takové jsem se rozhodla v momentě, kdy se mi sama skupina s identickým názvem, jako nese bakalářská práce, ozvala. Členové mě požádali o zdokumentování celé jejich dlouho připravované cesty. Byla to nabídka, na kterou jsem v podstatě čekala, a tak jsem se své role okamžitě zhostila. Dva týdny poté jsem již seděla v Trabantu se svým Canonem 100D.

3. CÍL PRÁCE

Snažila jsem se vytvořit delší cestopisný snímek, který bude výtvarně zajímavý a zároveň poutavý. Bylo mi jasné, že v případě, že stavím na faktech, jsem nucena využívat jen ty hranice napětí a dramatičnosti, které jsou úzce spjaty se skutečností a dějem, který reálně probíhá, nikoli jej uměle vytvářet a „příkrášlovat“. Tedy je mým cílem předat, a co nejpoutavěji informovat diváka o naší cestě. Provézt ho všemi dny a zážitky od počátku až dokonce, jakoby cestoval s námi. Představit mu účastníky, odhalit do jisté míry jejich povahy a dát mu šanci se imaginárně spřátelit se členy výpravy. Dále bylo mým cílem rozšířit vyprávění o informace ze zemí a míst, které jsme navštívili, a nebylo možné je vyčíst z obrazové části snímku. Proto jsem využila hlas vypravěče nejen k doprovázení cesty a osvětlení situací, ale i k zajímavostem z navštívených míst, které velice citlivě a nenuceně nastiňují atmosféru. Usilovala jsem v klipu o propojení umělecké stránky, tedy mého kreativnějšího pojetí, technikou kvalitou a zároveň poutavost pro budoucí publicitu projektu.

Dalším nezanedbatelným cílem bylo vyzkoušet si všechny role při vzniku filmu, pohlédnout si se složkou díla a zdokonalit se ve svých zkušenostech.

Zamýšlený výsledek byl od samého začátku jasný a po celou dobu práce zůstal stejný. Ale použití vhodných výrazových prostředků, tedy výtvarné stránky díla, se v průběhu tvorby postupně vyvíjelo. Při tvorbě konstrukce celku jsem měla několik nápadů, jak dílo zpracovat, konkrétně u stříhové skladby, která je plně podpořena zvukovou stránkou.

Ráda bych ještě zmínila tvorbu plakátu a mapy, kdy se celkový design plně podvolil vizuálu snímku tak, aby spolu všechny složky projektu tvořily jeden kompaktní celek. Z toho nevyjímá samozřejmě i titulování.

4. PROCES PŘÍPRAVY

Jako velkou přípravu bych ráda uvedla sledování cestovatelských dokumentů a dokumentů všeobecně, které již probíhá delší dobu. Dále navštěvování filmových festivalů a studentského promítání. Díky výše uvedenému si více uvědomuji, jak by měl vypadat způsob a forma zpracování, čeho se vyvarovat, a čemu se naopak věnovat při vzniku snímku.

Dalším důležitým faktorem mého vývoje, tedy i přípravy, byla výuka filmové tvorby na FDU, poté produkce reportáží na UPV.

Nejdříve jsem se snažila vypracovat scénář záběrů, na které se mohu předem připravit. V první řadě to byly scény, které nejsou přímo závislé na ději a konkrétním místě, převážně momenty jedoucích aut v exteriéru. Dále jsem si zapisovala nápady na způsob zaznamenání rozhovorů, řidičů a míst, která měla být navštívena. Vše se pak přizpůsobovalo určité situaci a prostředí.

A příprava končila koupí několika SD karet, výběrem objektivů a zapůjčením Go Pro kamery, která byla potřeba pro dokumentaci děje v autě, kde jsem nebyla přítomna já se svojí kamerou.

Po konzultaci s vedoucím bakalářské práce MgA. Janem Morávkem, který nápad schválil, jsem se vydala natočit materiál.

5. PROCES TVORBY

Začala bych asi momentem, spíše 15-ti denním časovým blokem, kdy vznikaly materiály. Většina záběrů byla improvizovanou reakcí na probíhající událost, to mne uvádělo do role neustálého pozorovatele situace, připraveného okamžitě točit, aby kameře neunikly žádné zajímavé motivy. Také jsem měla předem připravený scénář, kde byly nápady, jak nejpozoruhodněji a nejoriginálněji zaznamenat některé okamžiky, aby byl každý záběr jedinečný. U těchto jsem se snažila jasně definovat řidičům aut, svoje představy o postupu filmování.

Dále už jsem se celý zimní semestr soustředila na zhlédnutí a následnou selekci obrazového materiálu, který dohromady činil 250GB. Výběr byl vázaný nejen obrazovou zajímavostí, ale také významností děje. Poté už jsem se uchýlila ke konkrétnímu stříhu, barevným korekcím, úpravě zvuku, titulkování, tvorbě vlastního soundtracku. Rovněž vytvoření mapy podle předlohy ze záznamu⁴ GPS modulu, který jsme měli s sebou, a díky němuž nás mohli fanoušci sledovat.

Nesmím vynechat přípravu komentáře pro vypravěče, který vznikl na základě mého deníku z cesty. Z něho jsem i poskytovala informace pro novináře, webové stránky a rádio vysílání⁵. Tomu předcházela moje snaha a iniciativa pro publikaci v co nejširším rozsahu.

Po návratu do České Republiky jsem se odebrala ke zkompletování všech připravených prvků filmu, nahrávání a zpracování komentáře, který vznikl za pomoci Petra Tůmy. Také úpravě fotografií, tvorbě plakátu a traileru.

⁴ Viz příloha 2. Tam a zase zpět. Dovolena Trabant Lotyšsko. [online]. [cit. 2015-03-28]. Dostupné z: <http://www.driveland.cz/tam-a-zase-zpet/dovolena-trabant-lotyssko>

⁵ Viz foto příloha 13. K poslechnutí na: <http://prehovac.rozhlas.cz/audio/3229134>

6. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Jak jsem již uvedla, pro natáčení i fotografování jsem použila Canon 100D, který zaznamenává ve Full HD, dále pak malou kameru Go Pro, která se hodila svými rozměry a kompatibilitou. Po několikanásobném probírání celého materiálu jsem trávila čas ve střížně a za pomoci Adobe Premiere pro CS5, posléze i CS6, který jsem využila hlavně pro funkci Warp Stabilizeru, jsem materiál sestříhala. Následovaly barevné korekce, které probíhaly z části v Premiere Pro a z části v After Effect. U některých záběrů bylo třeba potlačení šumu, pro ty jsem zvolila plugin Neat Video. Tvorba a korektura zvukových stop, v první řadě hudby, vznikla za pomoci FL Studia.

Úpravy fotografií jsem prováděla za pomoci Adobe Photoshop a plakát, vstupenky a mapu v Adobe Illustrator.

Ve většině případů jsem ruchy do videoklipu nepřidávala a využila přirozeného zvuku jednotlivých záběrů, nicméně některé části si úpravu žádaly. Konkrétně ty, které jsou pořízeny za jízdy s kamerou z okna ven, kde je silně zachycen vítr. Problematiku jsem řešila vkládáním zvukových stop z jiných záběrů tak, aby celek působil přirozeně.

Využila jsem tak i komerčních skladeb, pouštěných přímo v natáčených okamžicích, pokud byly nějakým způsobem nosným, nebo dokreslujícím prvkem.

Jak jsem se shodla s vedoucím práce MgA. Janem Morávkem, obraz je jen polovina vytvářeného dojmu z celku. Zvuk zaujímá velkou část, kdy dokresluje atmosféru děje. Také bylo třeba „vyčistit“ zvukovou stopu některých dialogů, které narušovalo okolní prostředí. Chtěla jsem se vyvarovat řešení titulků v pasážích, které jsou nesrozumitelné.

7. POPIS DÍLA

Má práce obsahuje několik elementů, které jsou spolu úzce spjaty.

7.1 Cestopisný film

Hlavní částí celé práce je 55. minutový snímek, záznam z výpravy, v něm obsažený soundtrack, titulky, informativní mapa cesty a průvodní slovo vypravěče.

7.2 Trailer

Trailer je krátkou upoutávkou k samotnému filmu, jehož délka je 2 minuty. Jedná se o kompletaci nejpoutavějších momentů snímku. Část produkce filmu, která neodmyslitelně patří k propagaci.

7.3 Fotografie

Soubor skládající se ze 7. fotografií, které sice nenesou uměleckou stránku jako takovou, ale mají funkci doplňku u promítání snímku. Samotné tisky jsou formátu A3, vytištěné na bílém papíře gramáže 200 g/m².

7.4 Plakát

Další neodmyslitelná forma propagace, formát A3, vytištěné na bílém papíře gramáže 150 g/m².

7.5 Deník

Vytištěný 5-ti stránkový soupis zážitků z cesty, který byl pro mne zásadní pro orientaci v záběrech, dále vytváření průvodního textu pro vypravěče.

8. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Obsahem cestopisu je popis cesty autora, či jiné osoby, do cizích zemí, krajin či míst, kdy zaznamenává nejen jeho prožitky, ale i geografické, národopisné, kulturní, sociální a jiné zvláštnosti. Již mnoho stovek let, před technickým pokrokem a vynálezem kamery, vznikaly cestopisy v literární podobě, a to buď dokumentární, nebo spadající pod žánr umělecké literatury. Datují se od starověku, poté ve středověku a neomrzely ani v 21. století.

Jedná se o formu virtuálního cestovního ruchu a byly, a stále jsou často prezentovány formou přednášek obohacených doprovodným filmem a fotografiemi. V dnešní době také existuje i velká řada amatérských tvůrců, jejichž dílo je vyvěšeno na internetu⁶ nebo tištěno jako článek různých cestovatelských časopisů⁷. Ovšem stále mnoho výtisků nejrozličnějších autorů z rozličných zemí a reflektující odlišně pojaté cestování plní police knihkupectví a knihoven.

Jako první video počiny, tohoto typu uvedu snímek Cinéorama⁸, který simuluje jízdu v horko-vzdušném balónu nad Paříží. V letech kolem 1900 se stal hlavní atrakcí na světových veletrzích a výstavách.

Cestopisům jsou přičítány zásluhy na zájmu o cestovní ruch již od 19. století, který byl umožněn díky rostoucí dopravní infrastruktuře, rozvojem železnic a nabízenými výlety parníky, které se staly dostupnější pro více lidí. Lidé díky tomu rozvinuli touhu cestovat do vzdálených míst, ne za účelem stěhování, jak tomu bylo doposud, ale kvůli poznávání, vzdělávání a zábavě. V roce 1970 a 1980 popularita tradičních cestopisů klesla, ale příchod kabelových televizních kanálů obnovil popularitu i cestovatelských filmů. *„Barevná televize? Pchá, tomu nikdy neuvěřím, dokud to neuvidím černé na bílém“*⁹

Když poukáží na naši zemi, ráda bych zmínila dobu, ne tak dávnou, kdy jediné cestování, které mohli lidé zažít, byly právě dokumentární filmy promítané v kinech a na jejich kabelových televizích. Z mého pohledu právě nyní nastala

⁶ Např.: www.hedvabnastezka.cz

⁷ Např.: 100+1, Lidé a Země, Cestovatel

⁸ Cineorama. [online]. [cit. 2015-04-04]. Dostupné z: <http://en.wikipedia.org/wiki/Cin%C3%A9orama>

⁹ Samuel Goldwin, Csf.d.cz - Sfinx. [online]. [cit. 2015-04-04]. Dostupné z: <http://www.csf.d.cz/uzivatel/172813-sfinx/>

doba, kdy lidé v sobě znovu probouzejí zájem, který byl potlačen režimem. K tomu přispívá existence televizních kanálů¹⁰, dále nesmím opomenout existenci velké škály cestovatelských festivalů¹¹, kde jsou všechny tyto filmy promítány za doprovodu přednášek autorů. Rozvoj techniky pro záznam videa též obnovil popularitu cestovatelských filmů.

Obohacuji o jeden další kus již širokou sbírku cestovatelských filmů. Jak sama dobře vím, některé jsou povedené, jiné méně. Já jsem se snažila být ve zpracování alespoň trochu originální. V dnešní době je již těžké přijít s něčím novým, ale můžeme se snažit o odlišnou formu zpracování. Zájem o cestopisné dokumentární snímky naštěstí stále neupadá. Práce na filmu byla mimo jiné přínosem hlavně pro mě, protože jsem se toho při realizaci spoustu naučila, jak řekl Vlasta Burian „*Učenci a vědci! Nebojte se létat! Žádný učený z nebe nespád!*“¹². Práce je i přínosem pro samotnou skupinku Tam a zase zpět, kteří díky mému projektu rozšiřují publicitu a hledají nové sponzory pro další cesty.

¹⁰ Např.: Discovery Channel a Travel Channel, ČT2 a další

¹¹ Např.: festival Kolem světa

¹² Vlasta Burian. [online]. [cit. 2015-04-01]. Dostupné z: <http://www.databazeknih.cz/citaty/vlasta-burian-32137>

9. SILNÉ STRÁNKY

Za velkou silnou stránku považuji rozsáhlost celého projektu, kdy jsem bez pomoci jiných (kromě vypravěče příběhu), zkompletovala dílo, které je běžně několika měsíční prací filmového týmu. Díky tomu jsem si vyzkoušela většinu rolí ze světa produkce filmu. To může být, ale zároveň i pro projekt, velmi oslabujícím faktorem především v subjektivnosti pohledu. Myslím, že se mi povedlo udělat použitelnou věc, která má přesah školní práce, ve směru veřejného využití s vytyčenými cíli (publicita skupiny, hledání nových sponzorů). Obohacující zkušeností pro mne byly domluvy s redakcemi časopisů, správci webů a rozhlasovou stanicí, na podporu publikace skupiny a filmu.

10. SLABÉ STRÁNKY

Jako slabou stránku jsem vyhodnotila stejnou věc, kterou shledávám i silnou. Právě fakt, že se jedná o projekt, který je postaven na práci jednoho člověka, i když povahově by si zasloužil pozornosti více lidí. Proto uznávám, že jsem na kousek grafickým designerem, na kousek kameramanem, střihačem, fotografem, a tím pádem od každého trochu a možná ani jedno pořádně.

Samozřejmě si jsem od počátku vědoma, že nejsem prvním autorem, který vynesl na světlo film tohoto typu, nicméně lidé píší bakalářské práce i přes to, že dané téma vypracovávali mnozí před nimi. Existence velmi tenké hranice mezi komerčností a uměleckou, autorskou tvorbou, je faktorem, který též nemusí zcela přispívat do silných stránek.

Je velmi těžké zaznamenat neočekávané momenty, které jsou jedinečné, náhlé, neplánované a neopakovatelné. I pro zkušeného kameramana je velkým oříškem nekoordinovanost pohybů aktérů a zvuku, natož pro mne. Shrnula bych to jako výzvu, zda jsem schopna se vypořádat s technickými nestálostmi. Asi jako každý autor, vyhodnocuji těsně po dokončení práce chyby, nalézám nové nápady a řešení, ať je moje svědomí o vynaloženém úsilí sebečistší. Autorovy pochybnosti pramení z čerstvě nabitě zkušenosti.

„Film je jediný byznys, kde se můžete postavit před sebe a aplaudovat si.“¹³

William Rogers

¹³ Film. [online]. [cit. 2015-04-04]. Dostupné z: <http://cs.wikiquote.org/wiki/Film>

11. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

A) Knižní a periodická literatura

- 1) ADLER, Rudolf. *Cesta k filmovému dokumentu - Skripta FAMU*. 1998.
- 2) Výukové materiály pro filmovou tvorbu, tvorbu reportáží ze ZČU a UPV
- 3) Žďárský deník ze dne 28. 9. 2014
- 4) Měsíčník MS Quatro, 9/2014

B) Internetové zdroje

- 1) Travel documentary: http://en.wikipedia.org/wiki/Travel_documentary
- 2) Travel literature: http://en.wikipedia.org/wiki/Travel_literature
- 3) Travelogues: <http://cctv.cntv.cn/lm/travelogue/index.shtml>
- 4) 3D model Cineóramy: <https://www.youtube.com/watch?v=ZR2fOsVGIRc>
- 5) Doporučené video ke zhlédnutí:
<https://www.youtube.com/watch?v=jqxENMKaeCU>

12. RESUMÉ

As a topic of my bachelor thesis (dissertation) I have chosen a project, where main part constitutes of a documentary travelogue movie. I recorded traveling with old cars, which are called Trabant, with a small group of people to the Baltic countries.

I mention the project, although my thesis is mainly based on making the movie and on everything that is connected with it (music, sound effects, titles and others), because photographs and written documentation as a diary from the trip are also included. It was used as a preparative foundation of articles in newspapers.

I also should introduce an utilization of graphic design as a constituent part of the map and poster boards creation for presentation in cinemas. In coming months there also will be going on my production screening, accompanied by discussions with participants of the trip and small photographic exhibitions. Because of that I created a shorter version - trailer, which together with the poster, informs a potential viewer about projection in cinemas and other places. I did my best to merge into a single visual style.

I was absolutely confident that I wanted to spend my last months of bachelor degree by creating my own video, specifically some travelogue or documentary. For this particular topic I decided in one moment when a group of people, with identical name as my bachelor thesis, called and asked me to record their long - planned trip.

It was an offer which I welcomed as a challenge and I accepted this role immediately. Two weeks later, I was already seated in one of the Trabants with unknown people and with my Canon 100D.

As I said I used a Canon 100D for filming and taking pictures, which is available to record in Full HD. I used a small camera Go Pro as well which was an appro-

priate choice to record the situations in the second car without me.

Most of shots were taken suddenly, at the very moment, which I could not expect. I was an observer of the situation, ready to start recording in one second. So my camera could not have missed any interesting motifs. At the beginning I had preliminary ideas how to record some shots from the trip. At first I have prepared a scenario for shots that were not tied to the story or the exact place such as moving cars in the exterior. Then I had some idea, how to record dialogues, drivers and other situations, in order that it would be interesting.

Another step was to watch the clips several times and then to select the best of almost 250 gigabytes datas. After that I sorted them into a particular video edition, a color correction and a sound edition building my own soundtrack, creating a map based on pictures from the recordings of a GPS module, which we had in a car during the trip. The last part of a formation procedure of this movie was to record and create comments, thanks to the help of Peter Tuma. After an edition of photos, development of a poster and a trailer the project was ready to a handover.

From a positive but partly a negative point of view I created a project, on which people normally work as a team, completely by myself. Personally I have a good feeling from my work because it made sense and I spent a lot of months on it.

I hope the people I made a film about will find new sponsors and a proper publicity also thanks to my effort. I am grateful I could have tried all the roles from all the areas of a film production. It has been very rewarding for me. Not only that I tried to put into the project my own artistic conception as much as possible but also a dramatic adaptation at the same time.

13. SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1

Fotografická dokumentace z natáčení, 2014

Příloha 2

Mapa cesty, 2014

Příloha 3

Fotografie z výletu, 2014

Příloha 4

Fotografie z výletu, 2014

Příloha 5

Filmový plakát, 2014

Příloha 6

Ukázka autorova deníku z cesty, 2014

Příloha 7

Ukázka novinového článku - Žďárský deník

Příloha 8

Ukázka novinového článku - měsíčník MS Quatro

Příloha 19

Ukázka internetového článku - www.vaszrak.cz

Příloha 10

Ukázka internetového článku - <http://autosalon.iprima.cz>

Příloha 11

Ukázka internetového článku - www.veteranweb.cz

Příloha 12

Ukázka internetového článku - www.rozhlas.cz

Příloha 13

Fotografie rozhovoru pro rádio Rozhlas - Region Vysočina, 2014

Příloha 1

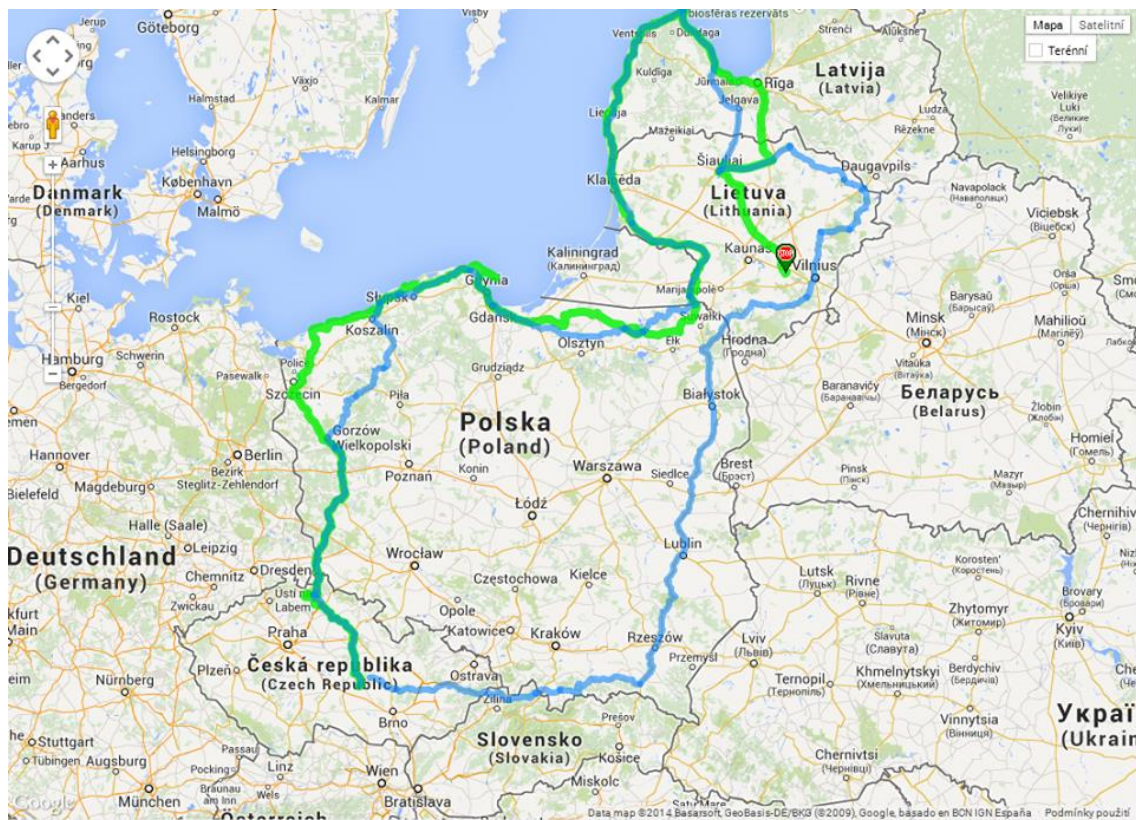
Fotografická dokumentace z natáčení¹⁴

¹⁴ Foto Mastní

Příloha 2

Mapa cesty¹⁵

¹⁵ Zdroj: www.driveland.cz/tam-a-zase-zpet

Příloha 3

Fotografie z výletu¹⁶

¹⁶ Foto vlastní

Příloha 4

Fotografie z výletu ¹⁷

¹⁷ Foto vlastní

Příloha 5

Filmový plakát ¹⁸

ROZÁRIE VELKOVÁ, JAKUB GLAS, TOMÁŠ MOKRÝ, LUKÁŠ HAVLÍK, DAVID KAKAČ

16. 5. 2015 V PRAZE!
KINO LUNA - UHLÍŘOVA 18
V 19:00 PROMÍTÁNÍ S DISKUSÍ

Mys Kolka
LV
LT
PL
CZ
Nové Veselí
SK

TAM
A ZASE
ZPĚT

4260 KM
82 HODIN
40 LITRŮ

KDYŽ PRŠÍ, TAK TO V TRABANTU PLAVE!

The poster features a map of Central Europe with a red route connecting Mys Kolka (Czech Republic) and Nové Veselí (Slovakia). The route passes through Poland, Lithuania, and Latvia. Below the map are three photographs: two red Trabant cars parked in a field with wind turbines in the background; two people sitting on chairs in a field with their Trabant cars parked nearby; and a view from the driver's perspective on a road.

¹⁸ Vlastní

Příloha 6

Ukázka deníku z cesty¹⁹

Tajlang a Frank, dva dvoutakty bez klimatizace, 20 KiloWatt s rychlostí 70km/h, jo když se povede i 90 z kopce. A pěti-členná posádka: Lukáš, David, Kuba, Tomáš a mapa a Rózi s kamerou. V tomto složení jsme nastoupeni první srpnový den ke zdolání 4500km dlouhé cesty do pobaltských zemí.

Vyrážíme z malé vesničky Nové Veselí, ležící na Vysočině, kde se naši plechový kamarádi zrodily ve stodole předělané na dílnu. Na slavnostní odjezd se dostavilo asi 150 lidí, kteří partu podporují, já přijíždím na poslední chvíli, pozdravím se s kluky, ještě se společně vyfotíme a už sedáme do auta. Tedy oni sedají, já popobíhám okolo s kamerou, jsem zapálená a chci mít vše zaznamenáno.

Oceňuji jejich úsilí, mají to skvěle připravené, ať už se to týká cesty, nebo takových detailů jako jsou trička ve stejné barvě, samolepky „Tam a zase zpět“ s mapkou zemí, kam míříme. Také GPS modul, který celou dobu zaznamenává trasu, měří kilometry, čas jízdy a odpočinku. Díky tomu nás mohou fanoušci sledovat na internetu a také se s námi přes chat kontaktovat.

Za českými hranicemi, vzhůru do Polska, Litvy a Lotyšska, kde leží mys Kolka, nejsevernější bod naší výpravy, odkud pojedeme zpět do České Republiky. Než ale úplně zmizíme z naší domoviny, stihneme se ještě rozloučit s přáteli. Kamarádi nás vybavili speciální KPZ, kde jsou náplasti s obrázky, cigareta, kondomy, kapesníčky, toaleták, žvýkačky, sušenky a další.

Až na pohodlnější sedačky a zabudovaný subwoofer, je naše výbava stejná, jakou měli prarodiče před 40-ti lety, když vyjížděli za hranice do západního Německa k moři. Zastávky u benzin, tankování, míchání směsi, sundávání, plnění a upevňování barelů se stane pro příští dny našim každodenním rituálem. Po několika hodinové cestě na sever, dorazíme pozdě večer do kempu u Liberce, byl to náročný den a my máme ještě vše před sebou.

¹⁹ Vlastní

Přes čtyři tisíce kilometrů urazila za dva týdny výprava **Tam a zase zpět** na palubě východoněmeckých korábů silnic. Jejich mladí fandové říkají:

Byl to velký hec, vyrazit s trabanty do Pobaltí

MARTINA LORENCOVÁ

Nové Veselí – Ke čtyři tisíce kilometrů vzdálenému cíli se v srpnu vydala skupinka mladých fanoušků trabantů z nového Veselí a Sněžného. Na cestu do Pobaltí vyrazili trabanty z Veselí, kde má parta „základnu“. V Novém Veselí se odehrál slavnostní odjezd a po návratu i uvítání. „Vypravili jsme je spěšně, popřít jim šťastnou cestu přišlo víc než sto lidí,“ říkal s úsměvem novoveselický starosta Zdeněk Krivánek, když skupinka odjížděla. „Vrtili jsem se taky slavně – na laně,“ směje se Jakub Glas a Tomáš Mokry, dva z pěti účastníků dvou týdnem „papundeckové expedice“. Jeden ze dvou trabantů, jímž se do Lotyšska jelo, na zpáteční cestě „usnul“. „Ale až v Jírmamově, našťávu,“ dodávají se smíchem Jakub a Tomáš.

Vyjeli jste do Pobaltí na dovolenou, nebo otězovat ta auta?
 Jakub: Spíš na dovolenou, jsme kamarádi a fandíme trabantům. Jedním už jsme byli na Slovensku, a letošní „expedice“ byla o něco delší.

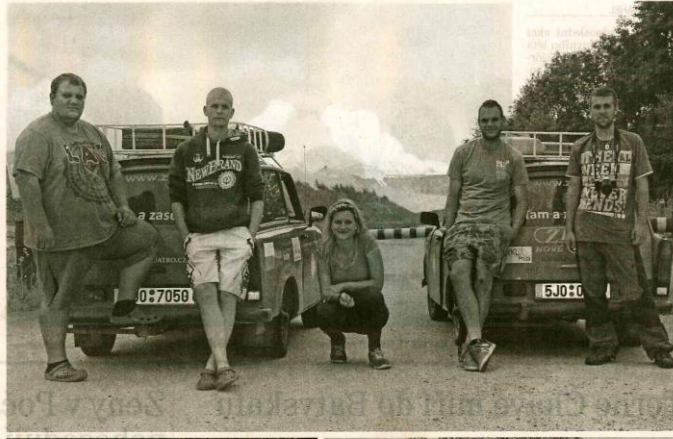
Pojmenovali jste ji nějak?
 Jakub: Tam a zase zpět, to je vlastně celé to naše seskupení.

Kde se u vás vzala vašeš pravé pro trabanty?
 Jakub: „Máče“ za to nás kamarád Jirka Resler. Mit trabantu bylo jeho snem, a když si ho pak pořídil, společnými silami jsme ho s Jirkou a tady s Tomášem zrenovovali. Pak přišel nápad s ním cestovat. Rozhodli jsme se vydat na Slovensko, jeli jsme ve třech (Jirka Resler, Lukáš Havlík a já). Dojeli jsme až k hranicím Ukrajiny, do Nové Sedlice. Zvládli jsme to za čtyři dny, a po návratu jsme začali přemýšlet, kam jet příště.

Proč právě Pobaltí?
 Jakub: No, začali jsme řešit, kam se pojedje, mezi tím si Lukáš taky koupil trabantu tak už byly stroje dva. Mám v Litvě známého, a ten nám tenkrát řekl, že do Litvy trabantem nedojeďte. Tak jsme si samozřejmě řekli – to je perfektní hec. Chytili se toho všichni, takže bylo jasno – pojedje se do Pobaltí. Jirka nám pak sice odletěl pracovat do zahraničí, ale svého trabantu nám na cestu svezl.

Obě auta jste si opravili sami?
 Jakub: Ano, i ten druhý. Lukášovi jsme dali společně dohromady. Vlastně jsme zase stavěli trabant od základu. Obě auta byla pojízdná, ale neměla technickou a udělali jsme jim generální opravy, jsou teď jako nová.

Je těžké sehnat náhradní díly?
 Jakub: Zatím je jich dost, i když někdy za přemrštěné ceny. Ale Němec jich vyrobil

SPAPUNDEKLAMA DO POBALTÍ. Takový podtitul dala své cestě k lotyšskému mysu Kolka skupinka mladých nadšenců pro trabanty – nahore zleva David Kacák, Lukáš Havlík, Rozárie Velková, Jakub Glas a Tomáš Mokry. Všichni jsou ve věku od 20 do 22 let. Dole vlevo Tomáš Mokry a Jakub Glas, vpravo foto z Kolky. Další cesta je už v plánu, ale cíl je zatím neznámý. Foto: Deník/Martina Lorencová (1 x), archiv Tam a zase zpět

tolik, že mezi lidmi je jich ještě hodně. Nejlepší je koupit celé auto, když sháníte náhradní součástky. Kdo prodává trabantu, většinou má k němu i plnou skříň náhradních dílů. Dobré je, že je to jednoduché auto, takže člověk si často pomůže sám.

Jak se na vaše stroje divili automechanici?
 Jakub: Byli nadšení. Auto neměla žádné problémy, a technici nám je většinou obdivovali.

Plánujete vozový park ještě rozšířit?

Jakub: No, už jsme ho rozšířili, je už si trabant taky koupil, ale ten momentálně na tu generálku čeká.

Na cestu do Pobaltí jste měli 14 dní, kde byl váš cíl?
 Tomáš: V Lotyšsku, v městečku Kolka. Mys Kolka byl

nejsevernějším bodem naší expedice.

Měli jste určité, kolik kilometrů musíte denně ujet?

Jakub: Museli jsme si to trochu spočítat, abychom to za těch čtrnáct dní stihli. Tomáš: Jeli jsme tak tři sta kilometrů denně, ale záleželo, kudy jsme zrovna jeli, jaké bylo počasí; někdy se svídlo měně, jindy jsme to dohnali.

Užili jste si v Kolce aspoň den odpočinku?

Jakub: Zrovna tam vlastně ne, byli jsme tam asi dvě hodiny a hned vyrazili zpátky. Ale zastávky po cestě jsme samozřejmě dělili. V Polsku jsme se třeba byli podívat ve „vlčím doupěti“, kde spáchali neúspěšný atentát na Adolfa Hitlera. Potkali jsme tam jinou „dálkovou“ výpravu, ale cyklistickou – dva Poláci, kteří se

z jihu vydali na kolech až k moři.
 Tomáš: Nejdřív nám poradili, kudy se k vlčímu doupěti vlastně dostaneme, a pak jsme na ně v okolí narazili ještě dvakrát.

Kde jste po cestě spali?

Jakub: Většinou v kempu, a když jsme dojeli do Litvy k tomu mému známému, tak na jeho zahradě, různé Lázeňské město Palanga, kde byli, jsme si prohlédnout stihli, provedl nás tam, podívali jsme se ještě i do deifinria a muzeje ryb.
 Tomáš: To jsme se konečně zastavili u moře – celou cestu jsme říkali: Jedem k moři... a nakonec jsme se k němu dostali až sedmý den.

Proč, nebyl čas?

Jakub: No, nebyli... (smích) pořád jsme chtěli ujet co nejvíce, pak zas nebylo kde zaparkovat...

Potkali vás nějak potíže?

Jakub: No, třeba jsem si zapomněl v kempu občanku, tak jsme se museli vrátit... (smích) Ale jinak – jednou jsme píchli kolo, a asi třikrát nám „oukolko“ těsnění pod hlavou, to jsme ale oběi rychle opravili. Jednou nás v liduprázdné dědině v půl páté ráno zastavil policista, že jsme pryč kdesi projeli na červenou. My o ničem nevěděli, ale on měl už nachystanou bloček, a jestli mu dáme 140 eur pokutu. Ale Rozárie se s ním pak domluvila, policista si vzal naši samolepku a pustil nás dál. Co pak udělal s tím bločkem, to ale netuším...

Potíže ale začalo dělat počasí na zpáteční cestě.
 Tomáš: Celou cestu tam bylo vedro, že se skoro nedalo vydržet v autě, ale jen co jsme se octli, počali nám přestalo prát a s malými přestávkami lilo celou cestu domů. Kvůli

„slejváku“ jsme si ani neprohledli Rigu, protože v takovém počasí to fakt nešlo.

Takže v Rize jste zabil jen průtrž mračen?

Jakub: No, ověřili jsme si třeba, že když na trabant nalijete pár kýblů vody, tak dovnitř nezateče, ale v takovém dešti do něj poteče hořem dolema. Tam to byla pohroma, na silnicích všude po kotlíky vody...

Tomáš: Ale i bezva zážitek z Rigy máme... před tím líjakem jsme si chtěli dát kafe u benzinky, kde nám ale nic neprodali (po desáté večer pryč nic neprodávali, jen benzin). Přišli tam za námi ale tři chlapci, že tam mají taky auta, jestli je chceme vidět. Měli krásné, vyšperkované staré fordy, to jsme se podívali rádi.

Nepohaněli vám trabanty?

Tomáš: Ne, ne, naopak, byli hrozně nadšení, a přemlouvali nás, abychom tam zůstali, protože druhý den tam měli být sraz veteránů se slavnostním průjezdem městem. My jsme ale bohužel neměli čas. Přejeli jsme zpátky do Litvy a ujeli dlouhou trasu, přes sedm set kilometrů.

To jste byli nervózní, že to nestihnete?

Tomáš: Potom stres už trochu opadl, když jsme ujeli takovou štreku. Chtěli jsme si dát národní litevské jídlo, takzvané žepelniny, ale jako nachváli jsme nenašli otevřenou hospodu, kde by je měli. Už jsme byli desítky kilometrů od hranice, a pořád jsme hledali...

A našli jste?

Tomáš: Ne, žepelniny jsme museli vzdát (úsměv) a vyrazili jsme dál, domů. V Polsku jsme ale ještě navštívili v Lublinu pána, který si nás našel na internetu.

Jak?

Tomáš: Měli jsme s sebou telefon, který nás sledoval a neustále na facebooku zapisoval naši cestu. Ten pán byl také fanoušek trabantů, ozval se nám, když jsme byli na cestě, a pozval nás k sobě. On i jeho žena byli moc milí, nabídli nám i ubytování...

Jakub: A prohlédli jsme si jeho trabantu, měl ho krásně zrenovovaného, vyšperkovaného... Pak jsme zas přes Slovensko pokračovali domů.

Říkali jste, že jste dojeli na laně...?

Jakub: No ano, v Jírmamově oranžový trabant úplně „vyprnul“. Červeným trabantem se vzal náš samolepku a pustil auto, a ten nepojízdný jsme do Veselí dotáhli. Čekali nás tam slavnostní přivítání. Trabanty jsou teď oba v dlíně a čekají na opravu.

Už víte, kam vyrazíte příště?
 Jakub: Někdo už vymyslelo máme, ale to si necháváme zatím jako překvapení.

TAM A ZASE ZPĚT. Když expedice odjížděla ze své „základny“, cyklobaru U zlomené lipy v Novém Veselí, přišlo jim šťastnou cestu popřát přes sto místních, kteří navíc přinesli spoustu dáreků, i třeba jelo na cestu. Skupinu podpořili různí sponzoři, cesta vyšla asi na paděsat tisíc. Během ní se na internetu do mapy zaznamenávala trasa, po které výprava trabantů jela. Vlevo propagační „placka“ výpravy, uprostřed foto ze zastávky v Litvě, vpravo z lotyšského Kolky. Foto: Deník/Martina Lorencová (1 x), archiv Tam a zase zpět (2 x)

Trocha statistiky

voz: trabanty Tajlag a Frank
 ujet: 4 260 km
 čas: 82 hodin čistě jízdy
 spotřeba: kolem 740 litrů benzínu a 15 litrů oleje
 zádrhelky: jedno píchlé kolo, třikrát oprava těsnění pod hlavou, jednou policista
 menz: kuchyně navštívených míst, za cestu se snědlo i přes 50 čínských „kudrnatých“ polévek
 náklady: asi 50 tisíc korun
 členka výpravy Rozárie Velková z Českého Krumlova pořídila foto- a videodokumentaci, výpravě přispěl různí sponzoři.
 Aktuální průběh cesty se neustále zaznamenával na internetu, facebook.com/tamzasazpet.

UDÁLOSTI

Papundeklem do Pobaltí, aneb „Svět patří těm, co se nepos...“

4300 kilometrů, Tajlang a Frank, dva dvoutakty bez klimatizace, každý přibližně 20 kW, parta nadšenců která si říká „Tam a zase zpět“ a před sebou mapy Polska, Lotyšska a Litvy. To není, jako když skočíte do svého nového „Hjundé“ nebo „Folksvagnu“ a vydáte se na cestu.

Vše začalo asi před třemi lety, když jsme s kamarádem Jurim Rösslerem dotáhli na laně Trabantu, kterého jsme rozzděli a Juri se pustil do kompletní přestavby tohoto stařečka. Málo peněz, spousta hodin práce, ale také vůle a vytrvalost. Postupem času vznikl oranžový exkluzivní Trabant jménem Tajlang.

S přestavbou Tajlanga přišel plán na první zahraniční jízdu. Juri stanovil na mapě nejvýhodnější bod Slovenska, a tak se tam s Kubou Glasem a Lukášem Havlíkem minulý léto vydali. Cesta trvala pár dní a kluci ujeli v klidu a v pohodě nějakých 1500 km.

Juri na začátku tohoto roku odcestoval do Kanady, ale kluci plánovali dál. Lukáš přivezl dalšího Trabíka, věnovali mu s Kubou opět spoustu času, a tak vznikl červený krasavec Frank. K této partičce z Nového Veselí se také připojil Tomáš Mokřý a David Kakač.

Letošní plán cesty byl opravdu velký, před sebou 4300 km - Polsko, Litva a severní cíp Lotyšska. A jak se tato parta

posunula od minulého roku dál? K výpravě se na poslední chvíli připojila mladá slečna fotografka, kameramanka a cestovatelka Rozárie Velková. Slavnostní výjezd připadl na 1. 8. 2014. Z Nového Veselí je vyprovázela spousta fanoušků.

Cestou zažila výprava bezpočet zážitků, viděla nevědní místa a získala si mnoho dalších fanoušků, obdivovatelů a přátel. Opravili třikrát těsnění pod hlavou, vyměnili pichlou pneumatiku, párkrát se pohádali, jak to tak občas bývá, vyřešili problém s policisty. Trabantí spálili dohromady 740 litrů benzínu a 15 litrů oleje, kluci a slečna snědli mimo jiné 56 čínských kudmatých polévek. To je myslim slušné skóre.

Co je ovšem hlavní, všichni se ve

zdraví navrátili domů v pátek 15. 8. 2014 a dočkali se velkého přivítání. Nyní už mohou plánovat další cestu. Tentokrát už se zakladatelem tohoto sdružení Jurim Rösslerem.

A proč Vám o tom dnes píšu? My jsme byli u toho. Jelikož cesta byla finančně náročná, já, respektive my - M.S. QUATRO, jsme se stali sponzorem a čestným partnerem sdružení Tam a zase zpět. Až tedy někdy uvidíte krásného oranžového nebo červeného Trabíka s naším logem, nezapomeňte pořádně mávat.

To nejlepší na závěr. Nejen, že se fanouškem stal pořad Autosalon od TV Prima, z cesty se v tuto chvíli připravuje dokument, který by měl ještě v tomto roce vstoupit do tuzemských kin, tudíž se máme na co těšit.

Vojtěch Hron
obchodník na P5

Chcete se stát fanouškem, nebo chcete vědět více?

- 1) [facebook.com/tamazasazpet](https://www.facebook.com/tamazasazpet)
- 2) <http://autosalon.iprima.cz/kluci-v-trabicich-4000-km-pred-nimi>

²¹ Zdroj: měsíčník MS Quatro 9/2014

Laserová operace očí s doživotní zárukou

Redakcí prověřená oční klinika Oční centrum Praha >>

🏠
OČNÍ
LASEROVÉ A NITROOČNÍ
VÝŠETŘENÍ
ON-LINE
VAŠE
OČNÍ KLINIKY, **CENY** OPERACÍ A

VADY
OPERACE
OČÍ
PORADNA
DOTAZY
HODNOCENÍ

Úvod » Články » VášZrak.cz podpořil mladé motoristy v projektu „Tam a zpět“

VášZrak.cz podpořil mladé motoristy v projektu „Tam a zpět“

5 mladých lidí vyrazilo se dvěma Trabanty na okružní 4000 km cestu z Nového přes Polsko, Litvu a zpět.

V minulém týdnu jsme finančně podpořili projekt „Tam a zpět“. 5 mladých lidí vyrazilo se dvěma Trabanty na okružní 4000 km cestu z Nového přes Polsko, Litvu a zpět.

Něco málo o projektu

Mají rádi starší, legendární auta. Baví je kontroverze, je to výzva!

Minulý rok společně zrenovovali auto, pro běžného člověka na první pohled na odpis. Byl to **Trabant**, téměř 30 let starý. Dostal oranžovou barvu a jméno *"Tajlang"*.

I když o vozítku dá se říct nic nevěděli ještě v létě, po asi 8 měsících práce, se s ním podívali k hranicím Ukrajiny. Posílali nadšeně novinky z cesty na **facebook** a lidi je sledovali, fandili jim. To byl jejich první výlet a nadchli se pro takové cestování.

Co muselo přijít - další Trabant, tedy vlastně Trabant! Kluci za 10 měsíců vdechli díky sehnáním dílům nový život pětatřicetiletému Frankovi, který se probudil v červeném laku.

Rozhodli se pro další netradiční dovolenou - výlet dlouhý **4 000 kilometrů** právě jejich dvěma Trabanty. Co by to však bylo za dovolenou bez pohledné ženy na sedačce spolujezdce, že?

Kluky objevila fotografka **Rozárie Velková**, nápad se jí líbil, tak se za nimi vypravila na Vysočinu okouknout dvě křiklavě barevná, dvouválcová vozítka.

Bylo domluveno - **1.8.2014 se odjíždí směr Lotyšsko!** Kluci začali shánět podporu u firem, kterým se kontroverzní nápad líbil. Dnes jsou trabanti polepení samolepkami příznivců a čekají na slavnostní odjezd.

Celá cesta bude zase focená a natáčená a fanoušci budou moci sledovat partu nadšených motoristů na jejich facebooku. **Pokazit se může cokoliv, kdykoliv.**

Parta s sebou veze pouze pár náhradních dílů.

Co myslíte, zvládnou to?

Další informace

- www.facebook.com/tamazasezpet
- www.driveland.cz/tam-a-zase-zpet/dovolena-trabant-lotyssko

Fotografie

²² VášZrak.cz podpořil mladé motoristy v projektu „Tam a zpět“. [online]. [cit. 2015-20-04]. Dostupné z: <https://www.vaszrak.cz/clanky/vaszrak-podporil-projekt-tam-a-zpet>

VE ČTVRTEK OD 20:15 NA PRIMA COOL

PŘIHLÁŠENÍ / REGISTRACE

ČLÁNKY VIDEA FOTOGALERIE SPECIÁLY DRIFTOVACÍ SOUTĚŽ O POŘADU

Kluci v trabících a 4000 km před nimi

Trabanti do Pobaltí Foto: Oficiální zdroj

Mladí kluci si seženou starého trabanta, dají ho do pucu a pak vyrazí na dovolenou. Je to už pěkně obehnaná písnička. Jenže kolik z nás už propadlo kouzlu starých desek?

TAM A ZASE ZPĚT SLAVNOSTNÍ ODJEZD

PAPRUNDCEM DO POBALTÍ

Trabanti do Pobaltí. Foto: Oficiální zdroj

Dnes vyráží další partička na takovou cestu. Před sebou má 4000 kilometrů na cestě do pobaltských států a pod sebou dva trabiky – Tajlang a Franka. Ten první byl zrenovovaný už minulý rok. I když kluci o trabantech nic nevěděli, přesto se do toho pustili. A když oranžového krasavce zprovoznili, vyrazili s ním na hranice s Ukrajinou.

Zákonitě musela přijít další cesta. Ale víc nadšenců = víc aut. A tak se vzbudil k novému životu rudý Frank. Je mu sice pětatřicet, takže normálně bychom řekli „chlup v nejlepších letech“. Jenže na trabanta je to dost. A tak pár dní před odjezdem se mu vysypala převodovka. Ale vše je spraveno a dnes v 17:00 vyráží z Nového Veselí (cyklobar U zlomené lípy) směr Liberec. Můžete je jet na Vysočinu pozdravit a popřát jim hodně štěstí. Také můžete koukat na jejich cestu na [facebookových stránkách](#). Do posádky vzali i fotografa Rozárie Velkovou, takže o pěkné snímky by neměla být nouze.

Trabanti do Pobaltí. Foto: Oficiální zdroj

reklama

Potřebujete auto?
Půjčíme vám na cokoliv chcete s **garancí nejlevnějšího** úvěru na trhu!
A ještě vám přidáme **dárek 1 000 Kč MALL.CZ**
Několikanásobný **vítěz** mezi půjčkami

Finanční produkt roku 2014

VYÚČTOVÁNÍ PŮJČKY	
poplatek za vyřízení	0 Kč
poplatek za poskytnutí	0 Kč
poplatek za vedení účtů	0 Kč
mimořádné splátky	0 Kč
předčasné splacení	0 Kč
úrok	9,9 % p.a.
RPSN	10,36 % p.a.

mPůjčka NEJLEPŠÍ

Spočítejte si sami >

²³ Kluci v trabících a 4000 km před nimi. [online]. [cit. 2015-20-04].

Dostupné z: <http://autosalon.iprima.cz/kluci-v-trabicich-4000-km-pred-nimi>

Tam a zase zpět | veteranweb.cz

...místo pro všechny příznivce veteránů

Domů Fórum Bazar Akce **Články** Fotky Veteránisté Poradna Firma Kluby Katalog Odkazy

[Jak přidat článek](#)
[Mapa okresů](#)
[Přihlásit](#)
[Registrovat](#)

Hledat...

Cestování

Reportáže

Sport

Moje renovace

První jízda

Ze starého tisku

Rozhovory

To se mi líbí 0

Najdete nás na Facebooku

Veteranweb.cz
To se mi líbí

Veteranweb.cz
24 duben v 11:58

Jawa 500 OHV (Rumpál) byla první motorka vyráběná firmou Jawa. Vyrobeno lehce přes tisíc kusů.

Veteranweb.cz se líbí více lidem (228).

Plugin pro sociální síť Facebook

[Veterán web >> Články o veteránech >> Cestování >> Tam a zase zpět](#)

Tam a zase zpět

Parta nadšenců v Trabantech na cestě do Lotyšska vyrazila 1.8.2014. Kdo jsou a proč podnikají tuto cestu? Další z řady malých projektů lidí s velkým srdcem nebo jen imitace projektů Trabantem napříč Afrikou atd.?

Když jsme se poprvé setkali s cestou Tam a zase zpět viděli jsme k tomu spoustu hanlivých příspěvků, že se jen snaží kopírovat Trabantem napříč Afrikou a podobně. Nevidíme jediný důvod proč by měl někdo něco kopírovat, jedná se o skupinu lidí, kteří si chtějí splnit svůj malý sen procestovat kus světa za málo peněz a s trochou adrenalinu v žilách, a právě proto jsme se rozhodli jejich krásný projekt podpořit a na náš portál budeme dávat fotografie a příspěvky z cest této odvážné výpravy.

To jsme my, seznámte se!

Základem celé výpravy jsou dva vozy Trabant. První z nich byl zakoupen minulý rok, jeho rekonstrukce trvala pouhých 8 měsíců a to je nutno dodat, že samotní renovátoři v té době o takové práci nevěděli prakticky nic. 30-ti letý „Tajlang“, tak mu všichni říkají, dostal jméno po udatném a zarputilém bojovníkovi z animovaného filmu Kung-fu Panda a nutno dodat, že je to opravdu drsný chlapík. Jeho první cesta k hranicím Ukrajiny a zpět byla úspěšná.

Dalšímu z trabantů s neméně zvučným jménem „Frank“ trvala rekonstrukce o trochu déle, celých 10 měsíců, ale ani ve svém pokročilejším věku 35 let si se svým rychlejším a mladším bráškou v ničem nezádá a všichni věří, že cestu také zvládne bez úhony.

O naší posádce toho zatím moc nevíme, až na to že je tvořena i jednou krásnou ženou, nadšenou fotografkou Rozálií Velkovou, takže si můžeme být jisti tím, že zasláné materiály budou stát opravdu za to. Za veteranweb slibujeme, že se pokusíme zjistit víc a přidat informace o posádce v dalším příspěvku.

Naše cesta

Náš příběh se začal psát 1.8.2014 v Novém Veselí kde začala cesta do Lotyšska a zase zpět dlouhá téměř 4.000 km. Nikdo z nás ani netuší, co nás na této dlouhé cestě potká, ale už teď jsme si jisti, že bude o čem vyprávět, proto nás prosím sledujte na našem Facebooku [Tam a zase zpět](#) a na portálu veteranweb.cz. Již brzy se dozvíte víc jak o nás tak přímo z cesty.

Děkujeme za přízeň.

Vloženo: 06.08.2014
Autor: [Redakce](#)
Kategorie: [Cestování](#)

²⁴ Tam a zase zpět. [online]. [cit. 2015-20-04]. Dostupné z: <http://www.veteranweb.cz/clanky/tam-a-zase-zpet.php>

Trabanta se naučíte řídit snadno. Stačí projet dvě křižovatky na červenou

Proč jdou majitelé trabanta po smrti rovnou do nebe? Protože si peklo prožili už na zemi. Tohle si rozhodně nemyslí parta kluků z Vysočiny, kteří v trabantech urazili 4270 km. Lukáš Havlík, David Kakač, Tomáš Mokřý a Jakub Glas si splnili dětský sen a vyrazili v rudém a oranžovém stroji vstříc dobrodružství.

Ten nápad mít trabanta a cestovat v něm byl vlastně jejich kamaráda Jury Rösslera. „On byl strůjcem nápadu jet na delší cestu. První výlet se uskutečnil jeho strojem Tajlangem na hranice s Ukrajinou a zpět. To proběhlo hladce, pak si koupil svůj stroj Lukáš, osm měsíců jsme ho dávali dohromady a vyrazili jsme do Pobaltí. Přidala se k nám ještě cestovatelka a vlastně dokumentaristka celé výpravy Rozárie Velková.“

Tomáš Mokřý, Jakub Glas, Lukáš Havlík, David Kakač s moderátorkou Tamarou Peckovou 15102014

Foto: Milan Kopecký

Jediný, kdo měl zkušenost s motory a stroji byl jen Lukáš Glas. Je vyučen jako opravář zemědělských strojů. Na rekonstrukci obou strojů strávili nekonečné hodiny času. „Na cestu po Pobaltí vezli 40 kilogramů náhradních dílů. Obě auta jsou v kombi verzi, tak se to tam vešlo.“

Když prší, tak to v trabantu plave

Kluci, kteří v kabinách dvoutaktů, strávili dva týdny tvrdí, že po pár kilometrech je cestování trabantem složitě. „Když nezaprší, tak to docela jde. Když prší, auto plave a taky v autě to plave. Když přišla velká průtrž, přšelo dovnitř čelním oknem a Frankovi teklo navíc do kufru. Všechny věci posloužily jako houba, louže vody v kufru nebyly,“ usmívají se mladí dobrodruzi.

„Ta auta nejsou stejná, na Franka bylo asi použito špatné těsnění, to už je opraveno a snad už do vozu přšet nebude.“ Kluci se přiznali, že interiér aut na dlouhou cestu upravili. „Vevnitř jsou sedačky z Fordu Fiesta, takže je to pohodlné, ale na první cestu Tajlangem se jelo s originálními sedačkami, pěkně do půl zad,“ upozorňují kluci, kteří v trabantech procestovali Pobaltí.

Jet trabantem do Litvy byl vlastně hec

Co bezpečnost cestování v trabantech? „To auto zas tak rychle nejede, takže to není nebezpečné. Musíte si dát hodně nahlas rádio,“ smějí se trabantoví cestovatelé a jedním dechem dodávají, že rekordní rychlost, kterou ze strojů vytáhli, bylo asi 105 km/h, ale to už je prý opravdový rachot.

Na cestě dlouhé 4270 kilometrů po Polsku, Lotyšsku a Litvě projeli 740 litrů benzínu, 15 litrů oleje a snědli 56 čínských nudlových polévek. Vařil jediný neřidič a navigátor výpravy v jedné osobě Tomáš Mokřý. „Zabloudili jsme asi jen dvakrát, ale jen o dva kilometry, že jsme si spletli odbočku.“

Když se za námi všichni otáčeli, byl to úžasný pocit

Cílem cesty byla Litva. „Byl to hec od známého z Litvy, za kterým jsme byli v lázeňském městě Palanze. On tvrdil, že do Litvy nemáme trabantem šanci dojet. A pak už se to jen prodloužilo do Lotyšska. Plán byl, ale mnohdy jsme dali na doporučení místních,“ vzpomíná parta kluků.

Je celkem jasné, že všude, kam přijeli mladí kluci s jednou slečnou, poutali pozornost. Všichni na ně mávali, troubili, blikali. „Na zastávkách se všichni lidé otáčeli, s údivem se na nás dívali. Byl to úžasný pocit,“ vzpomínají na dobrodružství Lukáš Havlík, David Kakač, Tomáš Mokřý a Jakub Glas.

Autor: Tamara Pecková

²⁵ Trabanta se naučíte řídit snadno. Stačí projet dvě křižovatky na červenou. [online]. [cit. 2015-20-04]. Dostupné z: http://www.rozhlas.cz/vysocina/tandem/_zprava/trabanta-se-naucite-ridit-snadno-staci-projet-dve-krizovatky-na-cervenou--1408602

Příloha 13

Fotografie²⁶ rozhovoru pro rádio Rozhlas - Region Vysočina

²⁶ Foto Mastní